व्याख्यानंसङ्गतंहृदयङ्गमं ॥ १८२ ॥ परुषंनिष्ठुरंरूक्षंविक्रुष्टम
घोषणा । उच्चैर्घुष्टंवर्णनेडास्तवस्तोत्रंस्तुतिर्नुतिः ॥ १८३ ॥ श्ला
घाप्रशंसार्थवादस्तातुमिथ्याविकत्थनं । जनप्रवादःकौत्सीनंविगानंवचनी
यता ॥ १८४ ॥ स्यादवर्णउपक्रोशोबाटेनिःपर्य्यपात्परः । गर्हणा
धिक्क्रियानिन्दाकुत्साक्षेपोजुगुप्सनं ॥ १८५ ॥ आक्रोशाऽभीषङ्गाक्षेपाः
शापस्सञ्चारणामता । विरुद्धशंसनंगालिरशीर्म्मङ्गलशंसनं ॥ १८६ ॥
श्लोकःकीर्त्तिर्य्यशोऽभिख्यासमज्ञारुषतीपुनः । अभ्युभावाक्शुभाक
ल्याचर्चरीचर्भटीसमे ॥ १८७ ॥ यस्सनिन्दउपालम्भस्तच्चस्यात्परि
भाषणं । आपृच्छालापस्सम्भाषोऽनुलापस्स्यान्मुहुर्वचः ॥ १८८ ॥
अनर्थकन्तुप्रलापोविलापःपरिदेवनं । उल्लापःकाकुवागन्योन्योक्ति
स्संलापसंकथे ॥ १८९ ॥ विप्रलापोविरुद्धोक्तिरपलापस्तुनिह्नवः ।
सुप्रलापःसुवचनंसन्देशवाक्तुवाचिकं ॥ १९० ॥ आज्ञाशिष्टिर्नि
रङ्गिभ्योदेशोनियोगशासने । अवबाटोऽप्यथाहूयप्रेषणंप्रतिशासनं
॥ १९१ ॥ संविस्संधास्याल्युपायःसम्प्रत्याङ्भ्यःपरश्रवः । अङ्गीकारोऽ
भ्युपगमःप्रतिज्ञागश्चसङ्गरः ॥ १९२ ॥ गीतवाद्यनृत्यत्रयंनाट्यंतौर्य्य
त्रिकञ्चतत् । सङ्गीतम्प्रेक्षणार्थेस्मिन्शास्त्रोक्तेनाट्यधर्म्मिका ॥ १९३ ॥
गीतङ्गानङ्गेयङ्गीतिर्गान्धर्वमथनर्त्तनं । नटननृत्यनृत्तञ्चलास्यन्ना
ट्यञ्चताण्डवं ॥ १९४ ॥ मण्डलेनतुयन्नृत्यंस्त्रीणांहल्लीसकन्तुतत्